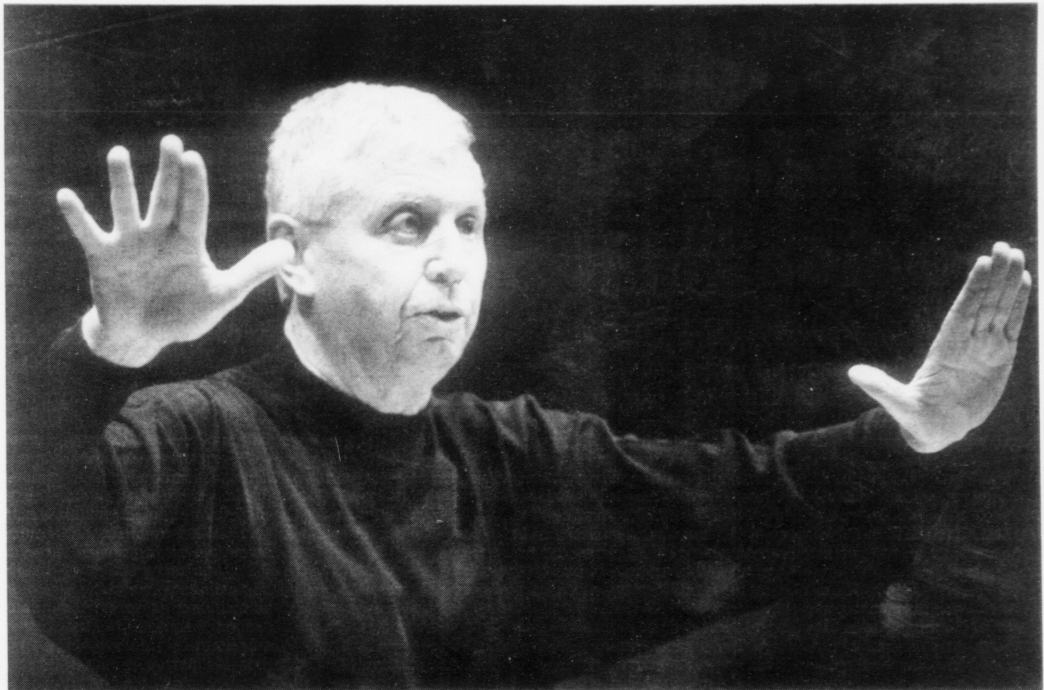

Liðin eru nú 35 ár, síðan eg fyrstu ferð bar eyga við tónlistamannin Willi Gohl. Hetta var á mínari fyrstu Europa Cantat kórstevnu, í Nevers í Fraklandi 1964. Spákaði mær millum ymisk sokallað atelier - kórverkskeið, ið eru aðaltátturin á hesum stevnum - fyri at fáa innlit í tónleikaval og arbeiðslag hjá hesum teim fremstu kórleiðarunum ymsastaðni úr Europa. skrivar Ólavur Hátún m. a.

Willi Gohl

Willi Gohl og Føroyar

Ólavur Hátún
skrivar:

Í einum av venjingahølu-
num sat tá inntonktur mus-
ikari, smidliga vaksni og í
myrkum klæðum, við eitt
flygil og spældi Bach-tón-
leik fyri seg sjálfan, meðan
biðað varð eftir sangaru-
num. Tey skuldu syngja
krevjandi verk eftir Strav-
insky, varð sagt - talan var
um bók úrvaldur framman-
undan, so har slapt ikki upp
í part.

Um morgnarnar og fyrstu
kvöldini við, áðrenn ateli-
erframförlurnar tóku við,
savnadust allir teir 3.000
sangarnir til felags kórsang.
Var tá hesin Willi Gohl úr
Schweiz ein teirra, sum
hevdði besta tákni á risastóra
hópinum. 1. august, sum er
tjóðardagur hjá Schweiz-
búgvum, minnst eg at hann

um kvöldið við sínum Zür-
icher Singkreis skemtaði á
pallinum, har hann eisini
undirhelt við jodli og sínum
guitara.

Aftur á stevnuni 1967 í
Namur í Belgia og í 1970 í
Graz í Eysturriki, har Havn-
arkórið, tá enn Útvarpskór-
ið, var við á fyrsta sinni, var
kórleiðarin W. Gohl ein
teirra, sum flestu kórsang-
ararnir tyrptust um, og tá ið
fráboðanin um stevnuna í
Autun í Fraklandi 1973
visti, at Willi Gohl í sínum
atelier skuldi arbeiða við
Skapanini eftir Haydn, tóku
vit stigið og settu hansara
kórverkskeið fram sum
okkara fyrsta ynski. Hetta
gjordist okkum størsta kór-
uppliving.

Tað eina kvöldið vóru all-
ir kórleiðararnir boðnir til
ein "diner d'honneur"
(heiðursdøgurða) hjá borg-
arstjóranum. Kom tá at sita
við borði yvir av W. Gohl
og konu hansara Verenu,
sum var sopransolistur í
Skapanini. Okkurt skuldi
prátast um, og greiddi eg tá
frá, at vit eisini í Føroyum
høvdu okkara kórstevnur.
Mest uppá kvamsvís spurdi
eg, um tey ikki høvdu hug
at koma til slíka "Føroya

Cantat". Tey smíltust og
hildu fyri, at tað hevði verið
stuttligt. "Okkurt siga tit",
helt eg fyri meg sjálfan og
hugsaði so ikki meira um
tað.

Men hálvt ár seinni nú
ringir telefonin. "Es ist Willi
Gohl", ljóðaði í hinum end-
anum. Eg hvakk við, gjord-
ist túrur í hálsinum og und-
radist, hvat hesin í mínum
eygum tónleikaligi hálv-
gudur mundi vilja mær. Jú,
hann hevði tikið sær sabbat-
sár frá sínum konservatori-
rektarastarvi, skuldi eina
ferð yvir til USA og á veg-
num heim aftur yvir Ísland
kundi hann hugsað sær ein
steðg í Føroyum. Sjálvandi
skuldi hann vera vælkominn
- um hann ynskti at koma
sum ferðamaður, ella vit
skuldu skipað fyri onkrum
við kórsangi? - "Wir wollen
Musik machen", var svarið.

Nakað seinni eg komi
heim, nú liggja boð, at ein
Willi Gohl hevur ringt og
spurt, hvørjum kórverki vit
skuldu arbeiða við - hann
hevði nevnt tvey verk, eitt
uttan og eitt við orkestri.
Ringi so aftur, og kona
hansara tekur telefonina. Jú,
eg helt tað hevði verið
spennandi at roynt við kóri

og orkestri - talan var um
eina Schubert messu. Ver-
ena var ivasom - um vit nú
hildu okkum til tað? - "Hava
tit nakað klaver?" spurdi
hon - Willi hevði júst verið
til stevnu í sponskum býi,
har onki ljóðfari var at
spæla uppá. "Wir haben ein
Steinway Flygel", kundi eg
errin siga henni.

Dagin eftir nú ringir Willi
Gohl sjálfur. "Wir machen
den Schubert", segði hann
fróðliga. Messan kravdi ikki
nakað størri orkestr - einar
5 fyrstu fiólrir, 4 aðru fiólrir,
3 bratschir, 2 celli og 2 kon-
trabassar. "In Ordnung,"
segði eg, væl vitandi at vit
ikki kundu rokna við fleiri
enn einum 4-5 fiólspælarum
tílsamans hiðani, harav tann
eini var einasti bratschspel-
arin í landinum, og til cello
og kontrabass høvdu vit bert
tann eina mannin, multimu-
sikaran Verland Johansen,
sum plagdi at skiftast mill-
um bæði. Ja, og so tørvaði
bert ein sopransolistur, ein
tenorur og ein bassur. "In
Ordnung," menti eg meg
aftur, men eg visti, at solo-
sangara til eina klassiska
messu høvdu vit ongan.

Har sat eg so heitur um
skallan - hvat var nú til ráða

at taka? Tók tá í sama við-
fangi telefonina aftur og
ringdi til vinmannin operu-
sangaran Kristin Hallsson í
Reykjavík, sum eisini starv-
aðist innan íslenska ment-
amálastýrið. "Nú mást tú
hjálp okkum, Kristin!" Vit
høvdu tørv á tí og tí og tí.
Jú, hann skuldi gera sitt
besta - og haðani kom hjálp-
in. Ikki bert fann hann okk-
um teir tónleikarar, vit
høvdu tørv á, og fekk úr-
valdan sangbók at koma,
haðan vit fingi okkara sol-
istar, men íslendingar rind-
aðu eisini ferð teirra higar!

Musikararnir myndaðu
Kamarhljómsveit Tónlista-
háskúlan við sjálvum
fremsta fiólleikara Íslands
Birni Ólafssyni sum kon-
sertmeistara - ein eiggilgur
bólkur av ungfólki, sum W.
Gohl var sera væl nøgdur
við. Kortini hevði hann eis-
ini okkara spælara á orði:
"Den Tischler", snikkaran
Verland, metti at vera dygg-
ari enn hin kontrabassspel-
arin, og um Viggo Dal-
Christiansen í aðru violin
segði hann: "Der ist der
beste von allen".

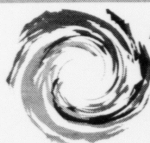
Jú, spennandi var henda
okkara fyrsta kórstevna við
altjóða dæmi. Góðan stuðul

fingi vit frá sangarum úr
Eysturoynni, og hugnaligt
og stuttligt var eisini at vitja
inn á Skálafjörðin at venja.
Frálík var konsertin, har eis-
ini Verena sang Schubert Li-
eder við manninum sum
fylgileikara - hann spældi
uttanat, tí hann hevði
gloymt nótnar eftir! Og
óførur var veitslurómurin
aftaná, har Willi Gohl,
spelkin og kimiligur, skip-
aði fyri fólkadansi, sum
hann eisini gjordi tað seinni
í sambandi við kórvi-
skifti.

Á sumri 1983 fekk eg
bræv frá Verenu og Willi
Gohl. Tey høvdu á konserv-
atorinum júst havt vitjan av
tónleikavísindamanninum
Werner Schulze úr Wien.
Høvdu boðið honum heim
um kvöldið, og í práti vóru
tey tá komin eftir, at tey
høvdu felags vinir í Norð-
uratlantshavinum. Hesin
fundur hevði hug teimum
minnir og vakt at koma
hendanvegin einaferð aftur.

Lætt var tá til hugskot um
enn eitt stevnutiltak. Í sam-
bandi við upplatingina av
Norðurlandahúsinum júst tá
høvdu vit fingið í lag eitt...

greinin endar á síðu 28

1899 1999

Miele

Húsarhaldstól í 100 ár

Altíð
betri

Køksmiðstøðin

A Hælsi - FO 110 Tórshavn - Tel. 314949 - Fax 311330 - E-mail: hthdul@post.olivant.fo